

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
ביצה-ביצה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מתקנת רבן יוחנן בן זכאי ואילך ביצה מותרת.	רבה:									◆	◇
משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו מקבלין עדות החדש כל היום.	דתנן:									■	◇
והא רב ושמואל דאמרי תרווייהו ביצה אסורה.	אמר ליה אביי:									?	
אמינא לך אנא רבן יוחנן בן זכאי ואת אמרת לי רב ושמואל?	אמר ליה: [רבה]									!	
ולרב ושמואל קשיא מתניתין										?	◇
לא קשיא, הא לן, והא להו.										!	◇
אף מתקנת רבן יוחנן בן זכאי ואילך ביצה אסורה. מאי טעמא? הוי דבר שבמנין, וכל דבר שבמנין צריך מנין אחר להתירו.	רב יוסף:									◆	◇
מנא אמינא לה - דכתיב (דברים ה) לך אמר להם שובו לכם לאהליכם, ואומר: (שמות יט) במשך היבל המה יעלו בהר.	רב יוסף:									■	◇
כרם רבעי היה עולה לירושלים מהלך יום אחד לכל צד, וזו היא תחומה: אילת מן הדרום ועקרבת מן הצפון לוד מן המערב, וירדן מן המזרח.	ותנן:									■	◇
מה טעם? - כדי לעטר שוקי ירושלים בפירות.	ואמר עולא ואיתימא רבה בר בר חנה אמר רבי									■	■
כרם רבעי היה לו לרבי אליעזר במזרח לוד בצד כפר טבי, ובקש להפקירו לעניים.	ותניא: [רבי אליעזר]									■	◇
רבן כבד נמנו עליך חבריך והתירוהו.	אמרו לו תלמידיו:									■	◇
מאן חבריך										^	
רבן יוחנן בן זכאי.										!	
טעמא - דנמנו, הא לא נמנו - לא.										■	◇
מאי ואמר?										?	
מכדי כתיב (שמות יט) היו נכנים לשלש ימים אל תגשו אל אשה - (דברים ה) לך אמר להם שובו לכם לאהליכם, למת לי? שמע מינה: כל דבר שבמנין צריך מנין אחר להתירו.	הכי קאמר: [רב יוסף]									■	!
וכי תימא: למצות עונה הוא דאתא - תא שמע (שמות יט) במשך היבל המה יעלו בהר, מכדי כתיב (שמות לד) גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא, במשך היבל למה לי? שמע מינה: דבר שבמנין צריך מנין אחר להתירו.										■	!
וכי תימא: הני מילי - בדאורייתא, אבל בדרבנן לא - תא שמע: כרם רבעי. והא כרם רבעי דרבנן וקאמרי ליה: כבר נמנו עליך חבריך והתירוהו.										■	!
וכי תימא: ביצה נמי אמנו עלה רבן יוחנן בן זכאי ושרייה - כי אמנו - אעדות, אביצה - לא אמנו.										■	!
אטו ביצה במנין מי הוא? ביצה בעדות תליא מלתא, אתסר עדות אתסר ביצה, אתרתי עדות אתרתי ביצה.	אמר ליה אביי:									?	◇
אף מתקנת רבן יוחנן בן זכאי ואילך ביצה אסורה. מאי טעמא מהרה יבנה בית המקדש, ויאמרו: אשתקד מי לא אכלנו ביצה ביום טוב שני, השתא נמי ניכול. ולא ידעי דאשתקד שתי קדושות הן, והשתא קדושה אחת היא.	רב אדא ורב שלמן, תרווייהו מבי כלוחית:									◆	◇
אי הכי, עדות נמי לא נקבל, מאי טעמא - מהרה יבנה בית המקדש, ויאמרו: אשתקד מי לא קבלנו עדות החדש כל היום כולו. השתא נמי נקבל.										?	
הכי השתא? התם עדות מסורה לבית דין, ביצה לכל מסורה.										!	◇
אף מתקנת רבן יוחנן בן זכאי ואילך ביצה אסורה. מי לא מודה רבן יוחנן בן זכאי שאם באו עדים מן המנחה ולמעלה שנהגין אותו היום קדש ולמחר קדש?	רבא:									◆	◇
הלכתא כותיה דרב בהני תלת, בין לקולא בין לחומרא.	ואמר רבא:									■	◇